

XXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

voor Uniezaken en
Overzeese Rijksdelen

28 April 1950 xx

SM/380

Ref. Uw KAB/157./
GEHEIM/PERSOONLIJK.

Aan de Tuitenant-Generaal, Commandant
van de Nederlandse Legerstrijdkrachten
in Indonesië, D.C. Buurman van Vreeden
door tussenkomst van:
Zijne Excellentie de Hoge Commissaris
van het Koninkrijk der Nederlanden in
Indonesië.

1. Ik betreur het, dat enige zinsneden, voorkomende in het voor Zijne Excellentie de Hoge Commissaris persoonlijk bestemde Regeringstelegram dd. 12 April 1950 no. 204 Uwe Excellentie aanleiding hebben gegeven tot het schrijven van bovenaangehaalde brief.
2. Het bedoeld transport van KNIL-militairen van Padang naar Makassar leek mij, ten tijde waarop het plaats vond, niet opportuun. Indien de plaatselijke commandant van Padang voordat het transport plaats had, op de hoogte was geweest van de gebeurtenissen in Makassar, was er voor hem zeker aanleiding geweest, zich tevoren om nadere instructies tot Uwe Excellentie te wenden. Natuurlijk kan bij het doorgaan van een dergelijk transport toeval een rol spelen en daaraan kan dit doorgaan worden toegeschreven, maar evenzeer is het waar, dat dit doorgaan gemakkelijk verkeerd uitgelegd kan worden.
3. Juist daarom achtte ik de grootste waakzaamheid van de Legerleiding volstrekt noodzakelijk. Deze terminologie sluit ten enenmale de gedachte uit, dat ik bij de Legerleiding een niet te aanvaarden instelling ten opzichte van de gebeurtenissen in Makassar mogelijk achtte. Slechts de interpretatie, dat het noodzakelijk was, dat de Legerleiding op alle mogelijkheden van complicaties bedacht zou zijn, is in overeenstemming met de gekozen bewoordingen. In een aansporing tot het betrachten van de grootste waakzaamheid mag men geen gebrek aan vertrouwen zien, maar een uiting van medeleven, die beheerst wordt door de verantwoordelijkheid, welke op de betrokken Minister in breder verband drukt. Het beslist optreden had meer in het bijzonder betrekking op het gebeurde bij het Nederlands munitiemagazijn te Makassar, waarop ik naar aanleiding van de beraadslaging in de Ministerraad nader ben teruggekomen.
4. De door Uwe Excellentie onder dit nummer gereleveerde omstandigheden doen uitkomen, hoe moeilijk de taak van de Legerleiding thans is. Ik ben daarvoor niet blind en heb juist daarom de Heer Hirschfeld verzocht om tegen-

over

over de R.I.S.-Regering te beklemtonen, dat het onbillijk zou zijn op U de volle verantwoordelijkheid te laden voor het doen en laten van de Indonesische militairen van het KNIL. Hoewel Uwe Excellentie dan ook bij Uw pogingen om de discipline te handhaven niet van alle middelen kunt gebruik maken, die daartoe nodig zouden kunnen zijn, belet zulks toch niet, dat binnen de grenzen der gebleven mogelijkheden een beslist optreden kan plaats vinden, gelijk Uwe Excellentie trouwens bij talrijke gelegenheden hebt bewezen.

5. Uit het bovenstaande moge Uwe Excellentie blijken, dat er geen enkele reden is om te menen, dat de Legerleiding niet het vertrouwen en de steun van de Nederlandse Regering zou genieten. Ik geloof dat bij herhaling het tegendeel gebleken is. Ik vertrouw, dat ook in de toekomst zakelijke opmerkingen en aansporingen, die de Regering mocht geven niet tot effect zullen hebben, dat Uwe Excellentie zou menen, dat zulks op gebrek aan waardering berust voor de wijze waarop Uwe Excellentie en Uw medewerkers onder omstandigheden die zowel geestelijk als feitelijk van U de grootste inspanning vergen, U van Uw taak kwijt.

(Mr. J.H. van Maarseveen)